

skræmmede ham tilbage. Tilfredsstillelsen ved et saadant indadvendt, verdensfjernt Liv forstod han netop bedst. Det var Liden- skaben i deres Bønner, Arten af deres Forhaabninger, som for- færdede ham. Han havde i de sidste Aar selv bedt ofte. Men Bøn og Andagt havde for ham væsenlig tjent som et Styrkelses- og Renselsesbad for Sjælen, en Flugt fra jordisk Urenhed og Begær. Dog forstod han ogsaa dem, som tiltroede Bønnen Magt til virkelig at afværge Ulykker og bringe Hjælp i Farens og Nødens Stund. Men gennem hine dybt fromme Kristnes Bønner gik der som et Suk efter Trængsel og Smerte. I deres Sky for Verden, i deres Angst for Fristelsen, men deres Opfattelse af den Kristnes Liv som en uophørlig Pilgrimsgang nedbad de selv Vanheldet og Forfølgelsen over deres Hoveder.

„Bespis mig, o Herre, med Taarebrød og giv mig bredfuldt Maal af Taarer at drikke. Dig overgiver jeg mig og alt, hvad mit er, til Tugt og Beskæmmelse. Din Revselse tynde paa mig, og din Svøbe belære mig. Thi det er en Naade for din Ven, at han af Kærlig- hed til dig skal lide og plages. Jeg takker dig, at du ikke har skaa- net mine Synder, men tugtet mig med haarde Slag.“

Naar han traf paa saadanne Ord, gik der ham det samme uvil- kaarlige Gys gennem Sjælen, som dengang han havde læst Mo- derens efterladte Brev. For en saadan brændende Tro, der for- tærede selve Blodets Grunddrifter, veg hans naturlige Menne- ske tilbage.

„Sandelig, det er en Elendighed at leve paa Jorden,“ skrev Thomas a Kempis i sin Bog om Kristi Efterfølgelse. „At spise, drikke, vaage, sove, hvile og arbejde og at være de øvrige Natu- rens Fornødenheder underkastet er sandelig en stor Elendighed og Plage for det gudfrygtige Menneske. O, gid der ikke var andet at gøre end at lovprise Herren vor Gud; da vilde du være langt lykkeligere end nu, hvor enhver af dine Fornødenheder gør dig til Kødets Tjener.“

Hvad der ganske særlig foruroligede ham ved disse Under- søgelser, var noget, der iøvrigt allerede for Aar tilbage havde dæmret for ham under hin tilfældige Fordybelse i en Oversæt- telse af Platons „Fædon“. Det var en stadig klarere Forstaaelse